

William Scharff (1886-1959) Mellem Myte og modernisme

27. januar – 25. marts 2001

I samarbejde med Vejle Kunstmuseum.

Maleren William Scharff (1886-1959) var en af de kræfter i kubismens gennembrud herhjemme og udviklede sig senere til at blive en moderne klassiker i dansk kunst.

På en rejse til Paris i 1911 stiftede Scharff bekendtskab med en af kunstens store revolutioner, kubismen, hvis splintrende gengivelse af synsbilledet satte form på den uoverskuelighed og dynamik, der netop kendetegnede den moderne virkelighed. Takket være mødet med Picassos og især forgængeren Cézannes kunst udviklede Scharff i de følgende år en geometrisk og fladebetonet stil, der under indflydelse af russeren Kandinskys abstrakte maleri kunne nærme sig det genstandsløse.

Som den første modernistiske bevægelse herhjemme kulminerede den danske kubisme i 1918, og selvom Scharff i lighed med vennerne Olaf Rude, Vilhelm Lundstrøm og Jais Nielsen herefter forlod de abstrakte eksperimenter, satte deres geometriske stramhed og stærke farver et varigt præg på hans kunst.

Takket være en række rejser til Italien blev formen efterhånden mere klassisk med nøgne figurer i friseagtige kompositioner, der især blev taget i anvendelse i de rumudsmykninger, Scharff som en af de eneste i sin generation fik lov til at udføre. Indholdsmæssigt forblev hans kunst præget af københavnerdrengens opvækst hos bedsteforældrene i Tisvilde, der leverede stof til både muntre hønsebilleder og højtidelige scenerier med almues og dyrs andagtsfulde samvær i dunkle skovinteriør. Disse 'Legender' er både mystiske og mytiske visioner af menneskets liv i og med naturen og det samme indhold går også igen i den hyldet til nøgen ungdom, sol og vår, der optræder i Scharffs senere kunst, hvor den klassiske drøm om Arkadien nu infiltrerer synerne.

Udstillingen på Nivaagaards Malerisamling bestod af ca. 35 malerier fra private og offentlige samlinger og fortrinsvis fra perioden 1910 til 1930. Blandt dem var Scharffs fantasi over renæssancemaleren Paolo Uccellos slagbillede 'La Battaglia', der viser, hvordan en moderne kunstner har arbejdet med den store tradition i forhold til sin egen tids idealer.